

Република Србија
ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО бр.6/24
13.11.2024. године
Београд
СН

ПРИТВОР!!

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине

БЕОГРАД

На основу члана 333. ст.1.у вези члана 43. ст.2. тач.5. Законика о кривичном поступку и члана 4. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

ОПТУЖНИЦУ

Против:

А.А.

ШТО ЈЕ:

Дана 19.06.1999. године на магистралном путу Приштина – Гњилане, на раскрсници пута за Ново Брдо, у селу Лабљане, за време међународног оружаног сукоба оружаних снага Савезне Републике Југославије (СРЈ) – Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије, с једне стране и војног савеза НАТО, с друге стране, који је започео 24.03.1999. године и окончао се повлачењем оружаних снага СРЈ – Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије из АП Косово и Метохија 20.06.1999. године и истовременог немеђународног оружаног сукоба оружаних снага СРЈ – Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије, с једне стране и организоване наоружане формације припадника албанске националне мањине из АП Косово и Метохија, тзв. „Ослободилачка војска Косова“ („ОВК“), с друге стране, који је започео фебруара 1998. године и окончао се разоружањем припадника тзв. „ОВК-а“ крајем децембра 1999. године,

заједно са другим НН лицима, у оквиру тзв. „ОВК“, а по претходном договору, постао припадник групе организоване ради вршења кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. с.т.1. КЗ СРЈ на подручју села Лабљане, Сливово и околних села, примењивањем мера застрашивања и терора, са главним циљем ширења страха међу цивилним становништвом српске националности, и узимања талаца, **која група, сачињена од десетак припадника, је:**

тешко повређујући правила међународног права из члана 3. ст. 1. тач.1., алинеја б у вези са чл. 147. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године („Службени лист ФНРЈ“ бр.24/50), правила из чл. 51. ст.2. и 75.ст.2. алинеја ц Допунског Протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол I) од 12.08.1949. године („Службени лист СФРЈ“ бр.16/78 - међународни уговори) и правила из чл. 4. ст. 2. тач. ц и д и чл.13. ст.2. Допунског Протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) од 12.08.1949. године („Службени лист СФРЈ“ бр.16/78 - међународни уговори) сходно којим правилима се у немеђународним оружаним сукобима према цивилним лицима која не учествују непосредно у непријатељствима, мора поступати у свакој прилици, човечно, без икакве неповолне дискриминације засноване на етничкој или верској припадности и у односу на које је забрањено узимање талаца, као и предузимање аката тероризма, насиља или претње насиљем чији је главни циљ да шире страх међу цивилним становништвом

наведеног дана на раскрсници код села Лабљане, блокирала пут и формирала пункт на коме су заустављани цивили српске националности из околних села који су се, напуштајући своје домове услед страха од напада тзв. „ОВК“, кретали ка Гњилану ради расељења на територију централне Србије, па су наоружани аутоматским оружјем присилно заустављали цивилна возила из колоне, примењујући силу изводили цивиле из возила обарајући их на земљу, и застрашујући их пуцајући,

те су присилно зауставили теретно возило марке „МАН“ плаве боје, рег.ознака Ш.Ш. са приколицом рег. ознака Ц.Ц. са церадом на којој је писало „Југославија“, а у којем су се налазили оштећени цивили Б.Б, В.В. и Г.Г, а којим је управљао Г.Г. и који су се камионом натовареним стварима и покућством породица Г.Г. и В.В. кретали из села Сливово ка централној Србији, те су оштећеног Б.Б. узели за таоца, који је наведеним камионом одвежен у логор у Качикол ради размене, након чега се оштећеним цивилима губи сваки траг,

-чиме је извршио кривично дело Организовање и подстицање на извршење геноцида и ратних злочина из члана 145. ст.2. у вези ст.1. КЗ СРЈ.